

La Transformació

Almudena Lomba

La TRANSFORMACIÓ

MUMU LOMBA

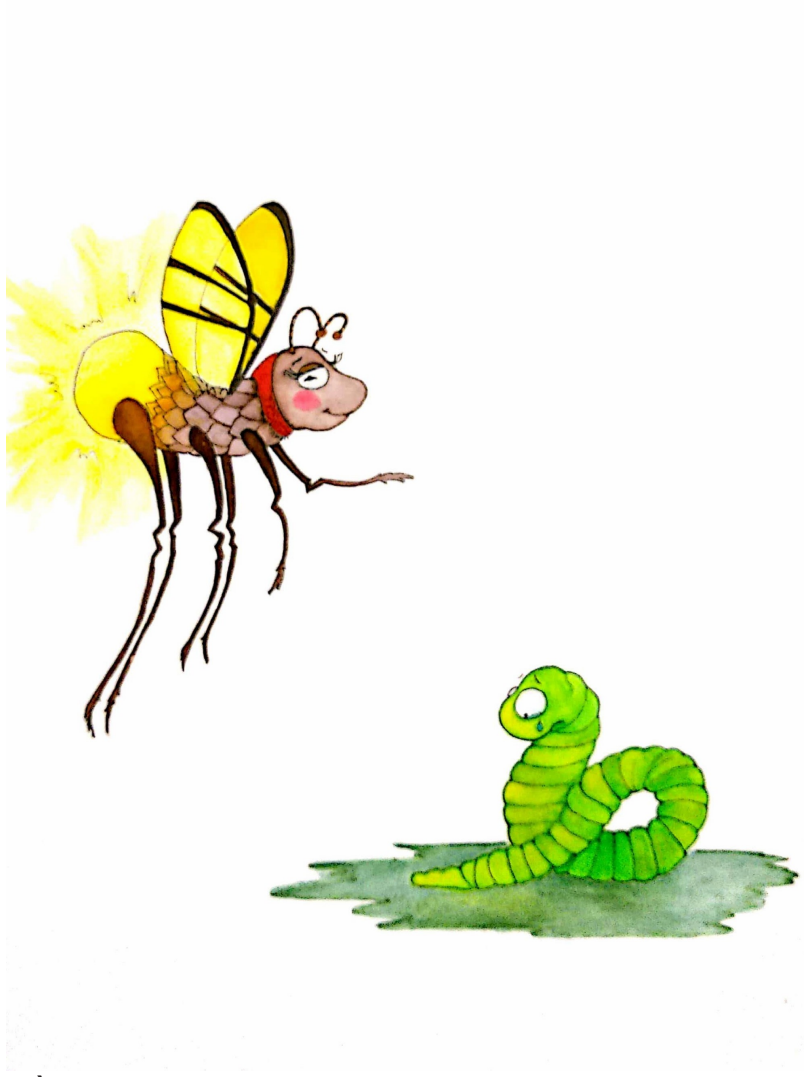
Capítulo 1

La Transformació

Quan arribava la primavera,
el bosc s'omplia de colors.
Les plantes florien,
els arbres donaven fruits,
i els insectes que naixien,
jugaven alegres entre les flors.

Però, no tothom era feliç...
Bellugant-se dins una poma,
molt trist i deprimit,
hi havia un cuquet verd,
que era tímid i petit.
El cuquet no volia ser el que era.
Per això plorava i plorava,
llagrimetes brillants i verdes.

Cuquet, perquè plores tant? - Li va demanar una cuca de llum.

Perquè tinc una pena molt gran - Va contestar el cuc.

Sent un cuc, no em sento gens bé, però tampoc sé què puc fer.

I tú què voldries ser? - Va dir la cuca de llum, molt amablement.

“Jo vull ser un altre tipus d’insecte” - Deia el cuc -

“Una Marieta, amb capa vermella i topos negres,

o una Vespa, vestida a ratlles, tan elegant sempre.

Però el que més desitjo,

el que somnio des de que era larva,

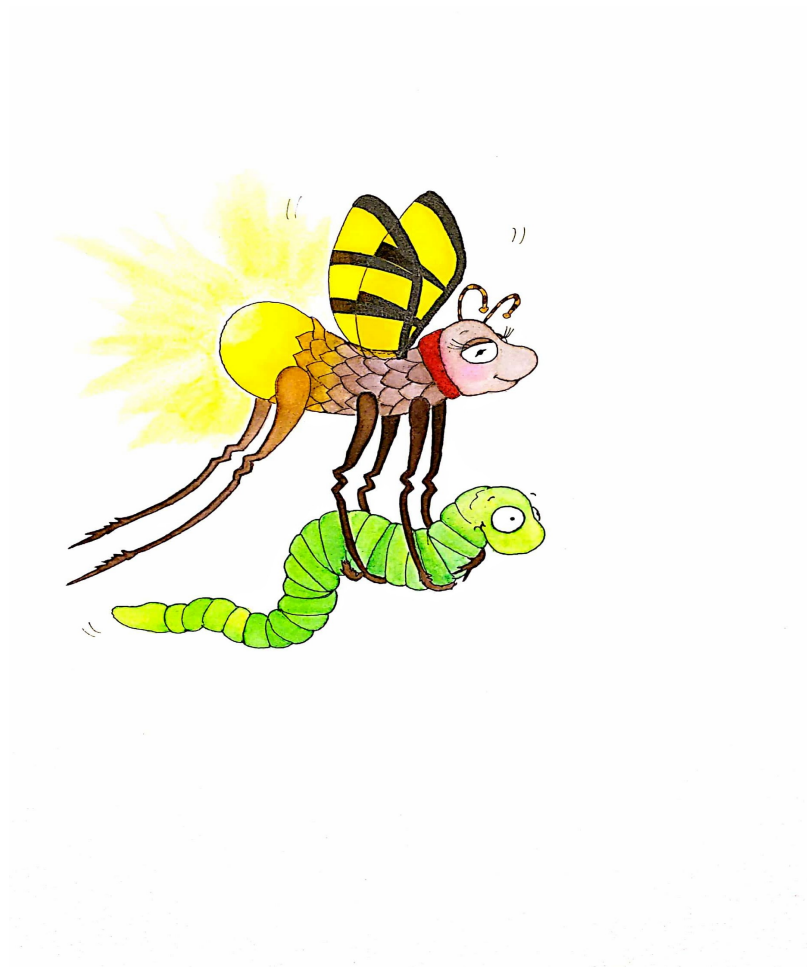
és ser una papallona,

amb unes grans i acolorides ales”.

Quan explico tot això, els altres cucs se'n riuen de mi - Plorava el cuc.

Ningú té dret a riure dels altres - Va dir la cuca de llum - Pobre cuquet, ho deus haver passat molt malament. Per què no vens a viure amb mi? Jo et cuidaré molt bé.

El cuquet va acceptar encantat.

Havia trobat una amiga de veritat.

Amb el temps, es va posar tan content,
que va començar a créixer cada dia més.

Fins que sobtadament, un matí,
es va enfilar cap per avall a una fulla,
i va començar a teixir.

La cuca, bastant sorpresa,
li va demanar què estava fent,
i el cuquet, molt concentrat,
va respondre gentilment:

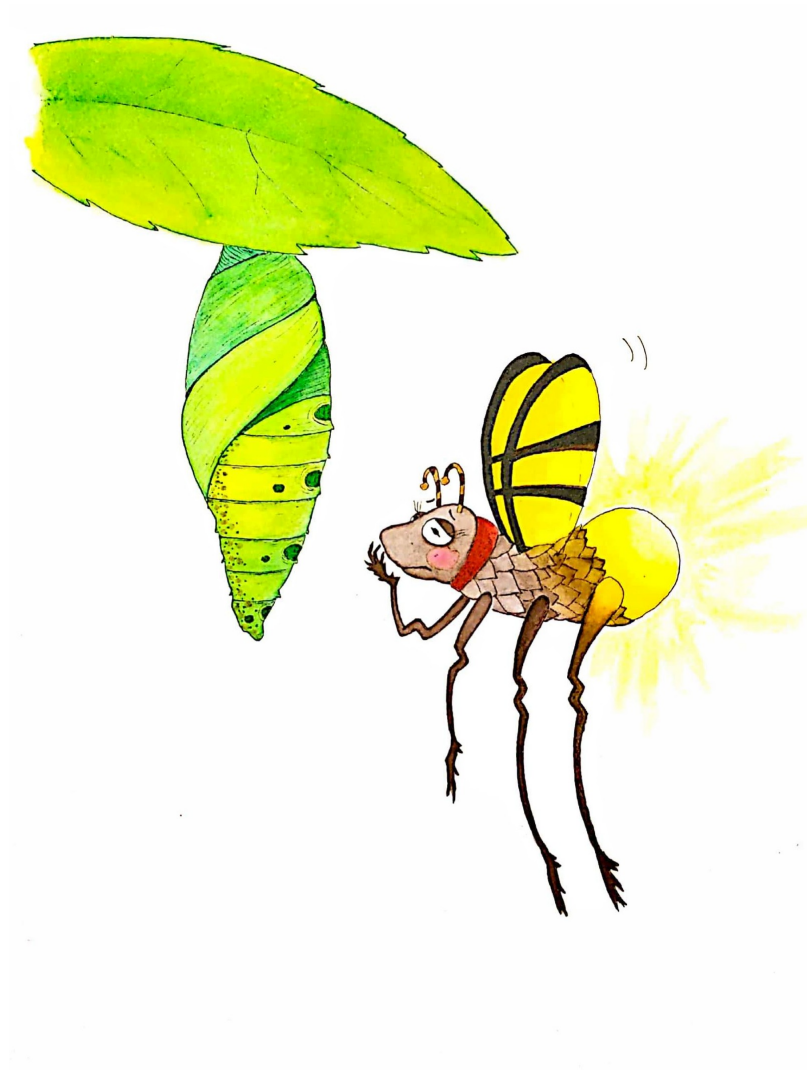
“No ho sé, amiga,
però sento dins meu,

que aixó és el que de fer”.

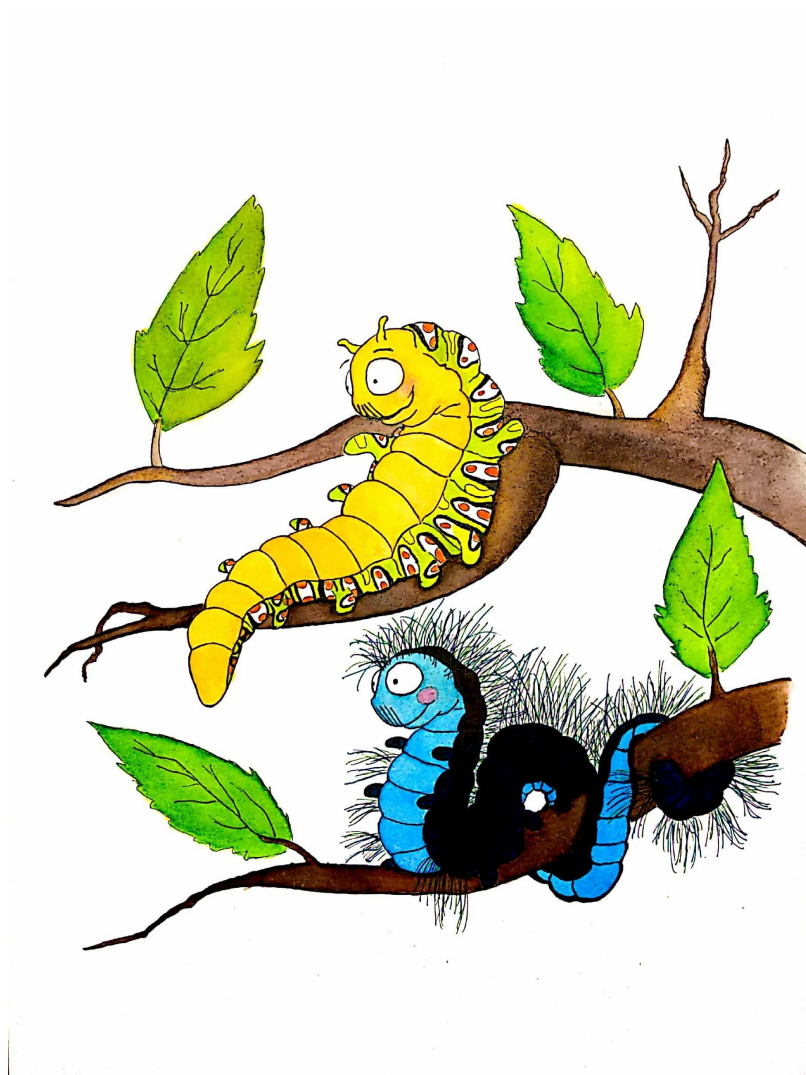
El cuquet va treballar dia i nit,
sense aturar-se ni per a dormir.
La cuca de llum, pendent d'ell,
li demanava sovint que descansés,
Però el cuquet sempre li responia:
"Ara no puc aturar-me,
he de fer aixó, amiga"

Al cap d'uns dies de molta feina,
va quedar tancat dins una nimfa verda,
i per més que la cuca de llum li parlava,
ell ja no es movia, ni contestava.

La cuca, molt preocupada,
va cridar demanant "Ajuda!"
Des d'una altra branca, rient,
li van respondre dues erugues.

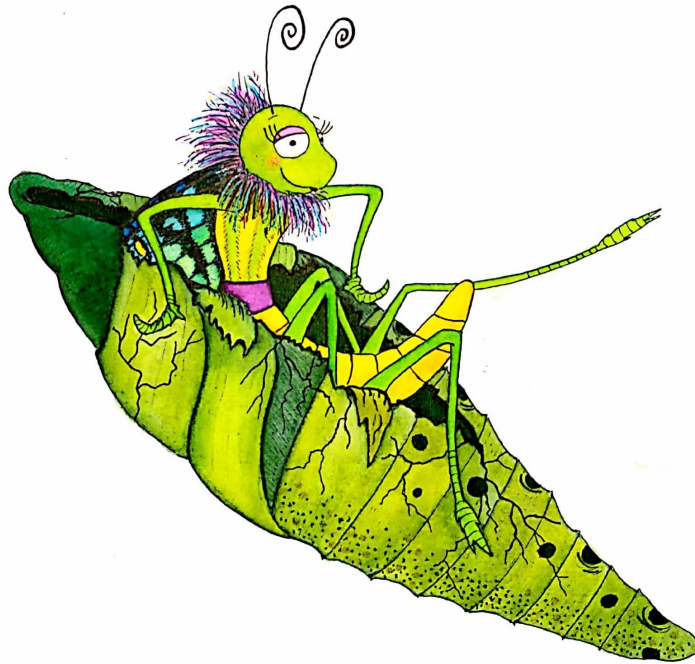
"No t'espantis, cuca de llum,
- va dir l'eruga més grossa -
el cuc s'ha tancat dins el capoll,
per a transformar-se en una altra cosa

Sí, i en sortir, pot trigar molt de temps,
- va explicar l'eruga més peluda -
però ho ha de fer tot sol, sents?
No creixerà prou fort si tu l'ajudes.

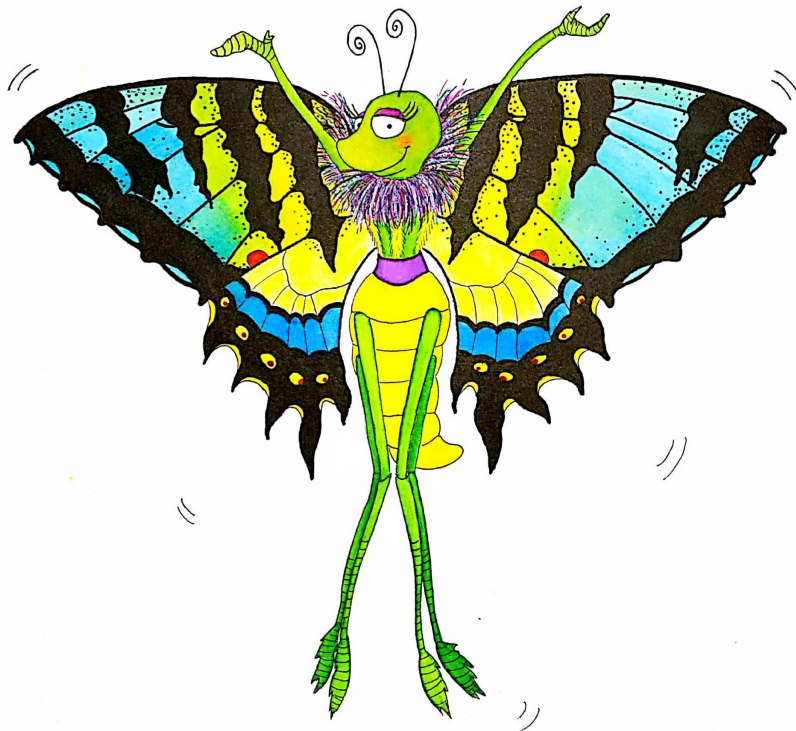
La cuca va esperar pacientment
durant més de tres setmanes.
Cada dia animava el cuquet,
parlant-li a la crisàlide.

Fins que una tarda, per fi,
el capoll es va començar a obrir...

Fent un grandíssim esforç,
i després d'una llarga estona,
el petit insecte va aconseguir sortir,
ara sí, transformat en papallona!
"Ho has aconseguit!"
Va dir la cuca

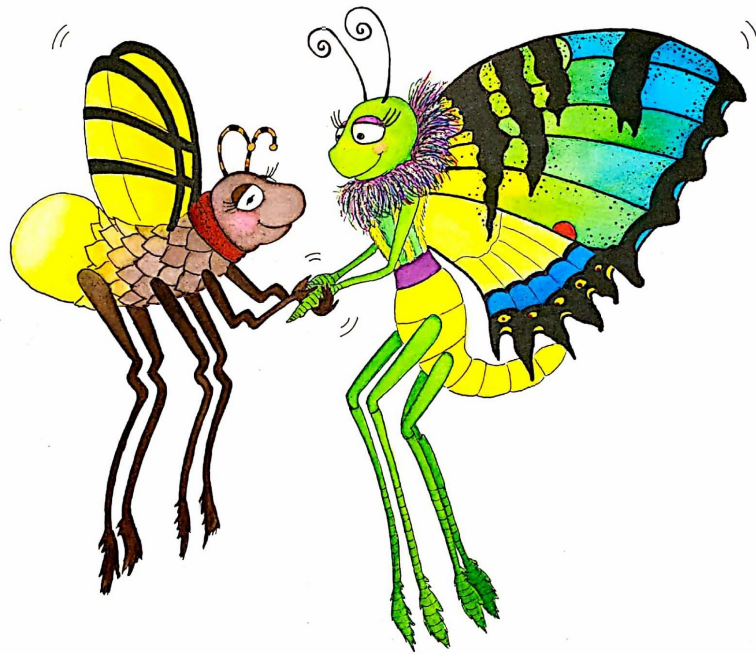
"Enhorabona!"

"Sí, sí! Ho he aconseguit!"

Va exclamar feliç la papallona

"Gràcies, amiga meva,
no ho hauria aconseguit sense tu,
m'has cuidat, m'has fet costat,
i m'has animat més que ningú.

Per aixó, en el teu honor,
em posaré, de nom, Llum.
I volaré arreu del món,
ajudant a altres cucs.”